Lietas arhīva Nr. 1A-0039-18/17
ECLI:LV:RPPT:2018:0525.1A68003918.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2018.gada 25.maijā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas tiesnese Dz.Zemitāne,
Rīgā, Baldones ielā 1A, rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzības par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – Iestāde) 2018.gada 18.janvāra lēmumu Nr.95 un

k o n s t a t ē j a:

2017.gada 14.novembrī plkst.13:58 VP RRP KPP Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona (turpmāk- PPP CPB) inspektors /pers. B/ sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.PG114137 par to, ka /pers. A/ 2017.gada 14.novembrī plkst.13.49, Rīgā, vadīja transportlīdzekli Ford Focus, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pa Vaiņodes ielu no Irbenes ielas puses Tadaiķu ielas virzienā, ar braukšanas ātrumu 77 km/h, ceļa zīmes "Dzīvojamā zona" darbības zonā pie atļautā braukšanas ātruma 20 km/h, tādējādi neievēroja Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk - CSN) 101.punkta prasības.

Pārkāpums kvalificēts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa (turpmāk- LAPK) 149.^{8} panta divdesmitās daļas, un pieņemts lēmums /pers. A/ uzlikt naudas sodu 360 EUR apmērā un atņemt autovadītāja tiesības uz 6 *(sešiem)* mēnešiem.

/pers. A/ (turpmāk sūdzības iesniedzēja) Iestādes priekšniekam A.Bukēvičam iesniedza iesniegumu Nr.20/10/5-176 par administratīvā pārkāpuma protokolā-lēmumā Nr.PG114137 pieņemto lēmumu, lūdzot atcelt sodu daļā par vadītāja apliecības atņemšanu, kā arī lūdzot samazināt uzlikto naudas sodu.

Ar Iestādes 2018.gada 18.janvāra lēmumu Nr.95 nolemts atstāt negrozītu VP RRP KPP PPP CPB inspektora /pers. B/ 2017.gada 14.novembrī pieņemto lēmumu lietā Nr.PG114137.

Lēmumā norādīts turpmāk minētais.

2017.gada 14.novembrī, plkst. 13:58, VP RRP KPP PPP ??? inspektors /pers. B/ sastādījis /pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.PG114137 par Latvijas Republikas Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 CSN 101.punkta prasību neievērošanu, proti, par to, ka viņa 2017.gada 14.novembrī, plkst. 13:49, Rīgā, pa Vaiņodes ielu no Irbenes ielas puses Tadaiķu ielas virzienā, vadīja transportlīdzekli Ford Focus, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, ar braukšanas ātrumu 77 km/h, pie atļautā braukšanas ātruma 20 km/h, ceļa zīmes "Dzīvojamā zona" darbības zonā. Ātrums fiksēts ar mērierīci "Stalker Dual DSR" Nr.DE006662. Radars verificēts līdz 2018.gada 29.janvārim. Iespējamais minimālais braukšanas ātrums, aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu - 74 km/h. Administratīvā pārkāpuma protokolam pievienots videoieraksts un vadītāja apliecība Nr./numurs/, pamatojoties uz Ceļu satiksmes likuma (turpmāk- CSL) 30.panta pirmās daļas nosacījumiem.

CSL 30.panta pirmajā daļā noteikts, ka transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegumu nosaka Valsts policijas amatpersona transportlīdzekļa vadītājam, kurš alkohola reibumā, narkotisko vai citu apreibinošu vielu ietekmē ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu pret ceļu satiksmes drošību, par kuru var saukt pie krimināltatbildības, vai izdarījis pārkāpumu, par kuru paredzēta transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšana. Šādā gadījumā transportlīdzekļa vadītājam ir aizliegts izmantot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības un viņa transportlīdzekļa vadītāja apliecība aizturama līdz laikam, kad Valsts policijas amatpersona vai procesa virzītājs krimināllietā pieņem attiecīgu lēmumu.

Iestāde lēmumā norādījusi, ka ar administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.PG114137 sūdzības iesniedzēja ir iepazinusies, kā arī to parakstījusi, norādot, ka pārkāpumu atzīst un piemērotajam sodam piekrīt. Rakstiskus paskaidrojumus un iebildumus par pārkāpumu nav iesniegusi.

Norādīts, ka atbildība par minēto pārkāpumu paredzēta LAPK 149.^{8} panta divdesmitajā daļā - par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 51 kilometra stundā līdz 60 kilometriem stundā ar mopēdiem, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 519. vai 555.ceļa zīmi "Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 533.ceļa zīmi "Dzīvojamā zona", uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no 360 EUR līdz 460 EUR un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 6 *(sešiem)* mēnešiem.

Pamatojoties uz minēto, Iestāde norādījusi, ka saskaņā ar LAPK 32. - 37.panta, 149.^{8} panta divdesmitās daļas, 268.- 274.^{1} panta un 275.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumiem, VP RRP KPP PPP ??? inspektors /pers. B/ pieņēmis lēmumu sodīt iesniedzēju ar naudas sodu 360 EUR apmērā un atņemt transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 6 *(sešiem)* mēnešiem. Kā apstāklis, kas atbildību pastiprina, administratīvā pārkāpuma protokolā-lēmumā ir norādīta LAPK 34.panta otrā daļa, savukārt, kā apstāklis, kas atbildību mīkstina ir norādīts LAPK 33.panta pirmās daļas 1.punkts.

Iestāde lēmumā norādījusi, ka iesniegumā Nr.20/10/5-1766 sūdzības iesniedzēja savu vainu pilnīgi atzinusi un paskaidrojusi, ka vadītāja apliecība viņai nepieciešama ikdienā darba vajadzībām, jo strādā /nosaukums/. Norādījusi, ka ir vientuļā māte un audzina divus nepilngadīgus bērnus, kuriem ir 11 un 13 gadi. Papildus sūdzības iesniedzēja norādījusi, ka 2017.gada 10.novembrī nomirusi bērnu vecvecmamma un viņai bijis jāpiedalās bēru organizēšanā. Pieļāvusi, ka viņa pārkāpusi CSN pārdzīvojuma rezultātā. Viņas rīcība neesot bijusi ļaunprātīga, tā neesot veikta ar nodomu, bet gan neuzmanības dēļ. Norādījusi, ka nekad nav saukta pie administratīvās atbildības par ceļu satiksmes pārkāpumiem. Sūdzības iesniedzēja lūgusi atcelt piemēroto sodu izņēmuma kārtībā, saskaņā ar LAPK 21.pantu, jo vainu pastiprinošus apstākļus LAPK izpratnē savās darbībās nesaskata, kā arī lūgusi izvērtēt iespēju atcelt sodu daļā par vadītāja apliecības atņemšanu uz 6 *(sešiem)* mēnešiem. Lūgusi samazināt uzlikto naudas sodu, pamatojoties uz LAPK 276.^{1} pantu. Iesniegumam tikusi pievienota miršanas apliecības Nr./numurs/ kopija.

Noskatoties izskatāmajā lietā esošo videoierakstu, kurš datēts ar 2017.gada 14.novembri, plkst. 13:49:00, Iestāde konstatējusi, ka tas ir pietuvināts divas reizes un uzņemts ar dienesta transportlīdzekļa aizmugurē iebūvēto video ierīci. Dienesta transportlīdzeklis atrodoties stacionārā režīmā un fiksējis dienesta transportlīdzekļa virzienā tuvojošo transportlīdzekļu braukšanas ātrumus. Plkst.13:49:07 radars tumšas krāsas transportlīdzeklim fiksējis braukšanas ātrumu 77 km/h. Plkst.13:49:12 minētais transportlīdzeklis pabraucis garām dienesta transportlīdzeklim. Videoieraksts beidzas

2017.gada 14.novembrī plkst.13:49:59.

Iesnieguma izskatīšanas laikā paskaidrojumu sniegšanai Iestāde aicinājusi VP RRP KPP PPP ??? inspektoru /pers. B/, kurš 2017.gada 7.decembra ziņojumā norādījis, ka 2017.gada 14.novembrī, viņš pildīja dienesta pienākumus kopā ar jaunāko inspektoru /pers. B/. Norāda, ka plkst.13:49, atradies Vaiņodes ielā, Rīgā, kur veicis braukšanas ātruma kontroli. Norāda, ka minētajā laikā ar dienesta transportlīdzeklī uzstādīto radaru Stalker Dual DSR Nr.DE006662, ticis fiksēts braukšanas ātrums 77 km/h transportlīdzeklim Ford Focus, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pie atļautā braukšanas ātruma 20 km/h, ceļa zīmes "Dzīvojamā zona" darbības zonā. Braukšanas ātrums fiksēts ar dienesta transportlīdzekļa aizmugurē iebūvēto kameru un radaru. Radara iestatījumos uzstādīts iestatījums pienākošo transportlīdzekļu ātruma fiksēšanai. Ātruma fiksēšanas brīdī minētais transportlīdzeklis uz brauktuves bijis viens. Mērījumam nekādi traucējumi nav bijuši iespējami. Transportlīdzekli apturējais Vaiņodes ielā, pirms brauktuvju krustošanas vietas ar Tadaiķu ielu. Pieejot klāt pie apturētā transportlīdzekļa Ford Focus, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, paskaidrojis apturēšanas iemeslu un lūdzis vadītāju uzrādīt autovadītāja apliecību un transportlīdzekļa reģistrācijas apliecību. Pārkāpumu izdarīšanu /pers. A/ nav noliegusi, paskaidrojusi, ka braukšanas ātrumu esot pārsniegusi, jo ļoti steigusies. Uzzinot, par sodu, vadītāja izteikusi lūgumu ierakstīt protokolā mazāku braukšanas ātrumu, nekā tas tika fiksēts, uz ko ticis paskaidrots, ka tas nav iespējams. Vadītāja iepazīstināta ar administratīvā pārkāpuma protokola-lēmuma saturu, kā arī ar viņas tiesībām, pienākumiem un lēmuma pārsūdzēšanas kārtību. Norāda, ka ņemot vērā atbildības mīkstinošu apstākli, piemēroja vadītājai minimālāko iespējamo sodu.

Lēmumā norādīts, ka Iesnieguma izskatīšanas laikā paskaidrojumu sniegšanai ticis aicināts arī VP /pers. E/ ??? jaunākais inspektors /pers. C/, kurš 2017.gada 8.decembra ziņojumā norāda, ka 2017.gada 14.novembrī, viņš pildīja dienesta pienākumus kopā ar inspektoru /pers. B/. Plkst. 13:49, veicot braukšanas ātruma kontroli, dienesta transportlīdzekļa monitorā, viņš pamanījis braukšanas ātrumu 77 km/h tumšas krāsas transportlīdzeklim Ford Focus ar kuru vadītājs braucis pa Vaiņodes ielu no Irbenes ielas puses Tadaiķu ielas virzienā. /pers. B/ minēto transportlīdzekli apturēja un, paskaidrojot vadītājai pārkāpuma būtību, sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.PG114137. Braukšanas ātrums fiksēts ar transportlīdzekļa kameru un radaru. Brīdī, kad transportlīdzeklim Ford Focus, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, fiksēja braukšanas ātrumu, uz Vaiņodes ielas bija viens transportlīdzeklis, tādēļ kļūdas braukšanas ātruma fiksēšanā nevarēja būt.

Iestāde atsaucas uz LAPK 286.panta otrā daļu, kas nosaka, ka augstāka iestāde, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību.

Par CSN 101.punkta prasību neievērošanu, administratīvā atbildība noteikta pēc LAPK 149.^{8} panta divdesmitās daļas.

CSN 101.punkts nosaka, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās - 20 km/h.

Atbildība par minēto pārkāpumu paredzēta LAPK 149.^{8} panta divdesmitajā daļā - par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 51 km/h līdz 60 km/h ar mopēdiem, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 519. vai 555. ceļa zīmi "Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 533. ceļa zīmi "Dzīvojamā zona".

Lai personu sauktu pie administratīvās atbildības, saskaņā ar LAPK 149.^{8} panta divdesmito daļu, nepieciešams konstatēt, ka persona, vadot transportlīdzekli, pārsniedza atļauto braukšanas ātrumu no 51 km/h līdz 60 km/h vietā, kura apzīmēta ar 519. vai 555. ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums". Līdz ar to izskatāmajā lietā Iestādei, izvērtējot lietā esošos pierādījumus, ir jāpārbauda, vai iesniedzējas darbībās ir konstatējams LAPK 149.^{8} panta divdesmitajā daļā paredzētais administratīvā pārkāpuma sastāvs.

Saskaņā ar LAPK 243. pantu, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. LAPK 243.^{1} pantā noteiks, ka pierādīšanas līdzekļi ir šādi: 1) pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; 2) personu liecības; 3) eksperta atzinums; 4) kompetentās institūcijas atzinums; 5) dokuments, kas satur ziņas par faktiem rakstveidā vai citā formā; 6) elektroniskie pierādījumi; 7) procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; 8) lietiskie pierādījumi.

No minētās tiesību normas Iestāde secinājusi, ka par pierādīšanas līdzekļiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols, personas paskaidrojumi, liecinieku liecības, sastādītie ziņojumi, citi dokumenti, kā arī braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces mērījumi.

Lēmumā norādīts, ka Administratīvā pārkāpuma lietā konstatēti pierādīšanas līdzekļi: 1) 2017.gada 14.novembrī sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums Nr.PG114137, kurā sākotnēji fiksēta pārkāpuma būtība; 2) videoieraksts; 3) iesniegums Nr.20/10/5-D/12339; 4) iesniegums Nr.20/10/5-1766 ar pielikumu; 5) VP RRP KPP 2017.gada 14.decembra lēmums Nr.2127; 6) pirmreizējās verificēšanas sertifikāts Nr.E0047V17; 7) apstiprinājums tam, ka VP RRP KPP PPP ??? inspektors /pers. B/ apmācīts lietot ātruma mērītāju "Genesis II Select"; 8) VP RRP KPP PPP ??? inspektora /pers. B/ ziņojums; 9) VP RRP KPP PPP ??? jaunākā inspektora /pers. C/ ziņojums.

LAPK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopsakarā, Iestāde secinājusi, ka /pers. A/ darbības konstatētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pilnībā pierādītas.

Iestādes lēmumā norādīts, ka minētais secinājums ir pamatots ar turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

Lietā nepastāv strīds par to, ka iesniedzēja administratīvā pārkāpuma protokolā-lēmumā norādītajā vietā un laikā izdarīja administratīvā pārkāpumā protokolā fiksēto pārkāpumu.

Iestāde, izvērtējot videoierakstā redzamo, kā arī VP RRP KPP PPP ??? inspektora /pers. B/ un jaunākā inspektora /pers. C/ ziņojumos sniegtās ziņas, secinājusi, ka nav nekāda pamata apšaubīt, ka videoierakstā fiksēti notikumi pirms iesniedzējas vadītā transportlīdzekļa apturēšanas, kā arī, ka braukšanas ātrums 77 km/h - tika fiksēts transportlīdzeklim Ford Focus, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pie maksimālā atļautā braukšanas ātruma 20 km/h ceļa zīmes "Dzīvojamā zona" darbības zonā.

Iestāde lēmumā norādījusi, ka videoieraksts ir viens no pierādīšanas līdzekļiem, kas jāvērtē kopsakarā ar administratīvās lietas materiāliem. Apstāklis, ka videoierakstā nav redzams transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numurs vēl nenorāda, ka pārkāpums kā tāds nav bijis. Policijas darbinieks pārkāpumu fiksē arī vizuāli un pēc tam konstatēto pārkāpuma būtību un visus apstākļus atspoguļo administratīvā pārkāpuma protokolā. Iestādei nav pamata apšaubīt policijas darbinieka konstatēto pārkāpumu un pēc tam administratīvā pārkāpuma protokolā-lēmumā Nr.PG114137 norādītos apstākļus, jo tos apstiprina lietas materiāli.

Saskaņā ar CSL 43.^{4} pantu noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu Valsts policija kontrolē ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm.

No minētās normas izriet, ka likumdevējs braukšanas ātruma kontroli ir uzdevis veikt Valsts policijai, tādējādi Iestāde secinājusi, ka policijas darbinieki šajā gadījumā rīkojušies atbilstoši savai kompetencei.

Iestāde konstatējusi, ka ātruma mērījums veikts ar braukšanas ātruma mērierīci- radaru "Stalker Dual DSR", Nr.DE 006662. Ar

pirmreizējās verificēšanas sertifikātu Nr.E0047V17, radars "Stalker Dual DSR", Nr.DE 006662 atzīts par derīgu transportlīdzekļu braukšanas ātruma kontrolei. Ātruma mērierīce atbilst likuma „Par mērījuma vienotību" prasībām, kā arī Ministru kabineta 2007.gada 9.janvāra noteikumu Nr.40 „Noteikumi par valsts metroloģiskajai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu sarakstu" un Ministru kabineta 2006.gada 5.decembra noteikumu Nr.981 „Noteikumi par mērīšanas līdzekļu verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm" prasībām.

Iestāde ņēmusi vērā to, ka lietā nav konstatēti apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt policijas darbinieka objektivitāti, kā arī apstākļi, kas liecinātu, ka policijas darbinieks ir tieši vai netieši ieinteresēts lietas iznākumā personīgu motīvu dēļ vai ir kļūdījies attiecībā uz viņa izklāstītajiem faktiem.

Tādējādi secināts, ka iesniedzēja, atļauto ātrumu pārsniedza no 51 km/h līdz 60 km/h apdzīvotā vietā, pārkāpjot CSN 101.punkta prasības un izdarot administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 149.[8] panta divdesmitajā daļā.

LAPK 32.panta pirmo daļa nosaka, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar LAPK un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Saskaņā ar LAPK 32.panta otrajā daļā noteikto, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Apstākļi, kas saskaņā ar LAPK 32.pantu ņemami vērā, piemērojot administratīvo sodu, ietekmē piemērojamo sodu tikai normatīvajā aktā noteiktas sankcijas ietvaros. Arī konstatējot atbildību mīkstinošos apstākļus, iestādei nav tiesības noteikt sodu par administratīvo pārkāpumu ārpus ietvariem, proti zemāku sodu par to, ko nosaka tiesību norma, kas paredz atbildību par izdarīto pārkāpumu.

Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvā soda mērķis ir atbildības līdzeklis, un tas tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiesību pārkāpējs un citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Sūdzības iesniedzēja lūgusi Iestādei atcelt uzlikto sodu izņēmuma kārtībā, saskaņā ar LAPK 21.pantu, kā arī lūdz izvērtēt iespēju atcelt sodu daļā par vadītāja apliecības atņemšanu uz 6. *(sešiem)* mēnešiem. Lūdz samazināt uzlikto naudas sodu, pamatojoties uz LAPK 276.[1] pantu. Norāda, ka viņas rīcība nebija ļaunprātīga vai ar nodomu, bet gan neuzmanības dēļ.

LAPK 11.pants noteic, ka administratīvais pārkāpums atzīstams par izdarītu aiz neuzmanības, ja persona, kas to izdarījusi, ir paredzējusi savas darbības vai bezdarbības kaitīgo seku iestāšanās, bet viegļprātīgi paļāvusies, ka tās varēs novērst, vai arī nav paredzējusi šādu seku iestāšanās iespēju, kaut gan tai vajadzēja un tā varēja tās paredzēt.

Lēmumā Iestāde norādījusi, ka Iestādes ieskatā sūdzības iesniedzēja varēja paredzēt savas darbības kaitīgās sekas, un viņai tās bija jāparedz. Kā arī administratīvo sodu piemēro gan gadījumā, ja pārkāpums izdarīts aiz neuzmanības, gan arī tad, ja pārkāpums izdarīts ar nodomu.

Atbilstoši CSL 19.panta pirmās un trešās daļas prasībām, ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šī likuma, CSN un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības, kā arī ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus.

CSL 25.panta trešā daļa nosaka, ka transportlīdzekļa vadītājam jāievēro CSL, CSN un citu ceļu satiksmi reglamentējošu normatīvo aktu prasības, pārvietojoties pa ceļiem, kā arī pa citām vietām, kurās iespējama transporta kustība. Tas nozīmē, ka transportlīdzekļa vadītājam jābūt uzmanīgam uz ceļa un jādara viss iespējamais, lai neradītu ceļu satiksmes bīstamas situācijas un lai nenodarītu zaudējumus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, kā arī lai netiktu apdraudēta citu ceļu satiksmes dalībnieku drošība, veselība un dzīvība.

Iestāde lēmumā norādījusi, ka braukšana ar ātrumu, kas pārsniedz atļauto braukšanas ātrumu par 54 km/h vietā, kas apzīmēta ar ceļa zīmi "Dzīvojamā zona", ir saistīta ar īpašu bīstamību ceļu satiksmē un rada reālus draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, būtiski paaugstinot ceļu satiksmes negadījumu riskus. Līdz ar to, sūdzības iesniedzējas rīcība nav attaisnojama.

LAPK 21.pants nosaka, ja izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kas pilnvarota izlemt lietu, var atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu. Ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz 40 EUR un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu.

Tā kā LAPK 149.[8] panta divdesmitās daļas sankcija paredz naudas sodu no 360 EUR līdz 460 EUR un transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz 6 mēnešiem, tad Iestāde nav saskatījusi tiesisku pamatu konkrētajā gadījumā saskaņā ar LAPK 21.panta otro daļu pārkāpumu atzīt par maznozīmīgu un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Iesniedzējai piemērotais sods 360 EUR apmērā un vadīšanas tiesību atņemšana uz 6 *(sešiem)* mēnešiem ir minimālais sods, kādu paredz LAPK 149.[8] panta divdesmitās daļas sankcija.

Iestāde paskaidro, ka likumdevējs par šādu pārkāpumu ir paredzējis gan naudas sodu, gan transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz 6 *(sešiem)* mēnešiem.

Attiecība uz iesniedzējas izteikto lūgumu samazināt uzlikto administratīvo naudas sodu, pamatojoties uz LAPK 276.[1] pantu, Iestāde lēmumā norādījusi, ka LAPK 276.[1] pants, nosaka gadījumus, kad iestāde vai amatpersona, kurai piešķirta noteikta kompetence pieņemt lēmumus administratīvo pārkāpumu lietās, ir tiesīga lemt par personas nosacītu daļēju atbrīvošanu no naudas soda samaksas.

LAPK 276.[1] pants varot tikt piemērots tikai sākotnējā lēmuma (soda piemērošanas) pieņemšanas brīdī. Nav paredzētas pārsūdzēšanas iespējas gadījumā, ja šo pantu amatpersona nepiemēro vai atsakās piemērot.

Vērā ņemams arī tas apstāklis, ka saskaņā ar Ministru kabineta 2004.gada 21.jūnija noteikumu Nr.551 "Pārkāpumu uzskaites punktu sistēmas piemērošanas noteikumi" 1.pielikuma 13.[1] punktu par LAPK 149.[8] panta divdesmitajā daļā paredzēto pārkāpumu tiek piešķirti četri pārkāpumu uzskaites punkti. Savukārt pārkāpumu uzskaites punkti atbilstoši CSL 43.[1] panta pirmajai daļai tiek piemēroti, lai ietekmētu transportlīdzekļu vadītāju uzvedību, veicinot transportlīdzekļu drošu vadīšanu un normatīvo aktu ievērošanu ceļu satiksmē, kā arī, lai pēc iespējas mazāk būtu apdraudēta cilvēku dzīvība, veselība un manta.

Tātad LAPK 149.[8] panta divdesmitajā daļā paredzētais pārkāpums likumdevēja ieskatā ir tik būtisks, lai kopā ar administratīvā soda uzlikšanu tiktu piemērots arī tāds ietekmēšanas līdzeklis kā pārkāpumu uzskaites punkti.

Izvērtējot visus lietas materiālus, Iestāde secinājusi, ka sūdzības iesniedzējai par izdarīto administratīvo pārkāpumu noteikts taisnīgs un samērīgs sods. Lietā nav neviena tiesiska un objektīva iemesla, lai piemēroto sodu samazinātu vai atceltu

Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz LAPK 243.pantu, 243.[1] pantu, 244.pantu, 287.panta pirmās daļas 1.punktu, Iestāde nolēma VP RRP KPP PPP ??? inspektora /pers. B/ 2017.gada 14.novembrī pieņemto lēmumu lietā Nr.PG114137 atstāt negrozītu un /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Par Iestādes 2018.gada 18.janvāra lēmumu Nr.95 /pers. A/ iesniegusi sūdzību, kas Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā saņemta 2018.gada

19.janvārī.

Sūdzības iesniedzēja norādījusi, ka administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums Nr.PG114137 ir atceļams daļā par transportlīdzekļa tiesību atņemšanu, kā arī samazināms piemērotais naudas sods, ņemot vērā turpmāk minētos argumentus:

1. Savu vainu par pārkāpuma izdarīšanu sūdzības iesniedzēja atzinusi gan administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas laikā, gan iepriekš iesniegtajos iesniegumos- 2017.gada 28.novembra iesniegumā Nr.20/10/5-D/12339 un tam pievienotajā iesniegumā Nr.20/10/5-1766. Iestādes 2018.gada 18.janvāra lēmums Nr.95 satur apsvērumus par pārkāpuma fiksēšanas tiesiskajiem apstākļiem un pierādīšanas līdzekļiem, lai gan par to nav strīds, taču tajā netiek vērtēts neviens no individuālajiem apstākļiem, kas raksturo pie administratīvās atbildības saucamo personu. Sūdzības iesniedzēja norādījusi, ka ir vientuļā māmiņa, kas audzina divus nepilngadīgus bērnus 11 un 13 gadu vecumā. Viņas vienīgais iztikas avots saistīts ar transportlīdzekļa vadīšanu, kas nepieciešama, lai veiktu darba uzdevumus savā darba vietā /nosaukums/, nogādātu bērnus uz skolu un veiktu ikdienā nepieciešamas darbības. Kā arī 2017.gada 10.novembrī sūdzības iesniedzēja piedzīvojusi tuva ģimenes locekļa nāvi, kuras dēļ viņai bijis jāpiedalās bēru organizēšanā. Sūdzības iesniedzēja pieļauj, ka pārkāpumu viņa izdarījusi emocionālu pārdzīvojumu rezultātā, jo pārvietojoties ar transportlīdzekli ikdienā viņa ievērojot CSN. Par to liecina fakts, ka pēdējā gada laika viņa nav tikusi saukta pie administratīvās atbildības par ceļu satiksmes pārkāpumiem.
2. Sūdzības iesniedzēja norādījusi, ka Iestādes 2018.gada 18.janvāra lēmumā Nr.95 pareizi uzskaitīti LAPK 243.pantam atbilstošie pierādīšanas līdzekļi, to skaitā arī iepriekš iesniegtie iesniegumi, lai gan tajos paustā informācija izmantota selektīvi, ignorējot personas individuālos apstākļus un apstiprinot faktu, kuru persona nav apstrīdējusi. Minimāli vērtēts paustais lūgumus par iespējamu soda samazināšanu. Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka pierādījumu vērtēšana nav veikta atbilstoši LAPK 244.panta saturam. Pants paredz pierādījumus vērtēt pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas. No Iestādes 2018.gada 18.janvāra lēmumā Nr.95 satura redzams, ka vērtēšana ir notikusi tikai daļā par pārkāpuma fiksācijas tiesiskajiem apstākļiem. Lēmumā norādīta atsauce uz LAPK 32.pantu. Pants lēmumā tiek interpretēts kā norma, kas neparedz iespēju noteikt citādāku sodu, kāds ir noteikts normatīvajos aktos. Šāda interpretācija nonāk pretrunā ar LAPK 276.[1] pantu, kas nosaka iespēju lemt par personas nosacītu daļēju atbrīvošanu no naudas soda samaksas. LAPK 32.panta saturs, vērtējot to neatrauti no pārējām panta daļām, ir vērsts uz aizliegumu piemērot personai likumā neparedzētus maksājumus.
3. Sūdzības iesniedzēja norādījusi, ka mīkstinošo apstākļu uzskaitījums ir ņemts vērā daļēji. Faktiskajai situācijai pārkāpuma brīdī atbilda LAPK 33.panta pirmās daļas 1. un 3.punkts, attiecīgi - vainīgais vaļsirdīgi nožēlojis izdarīto un pārkāpums izdarīts stipra psihiska uzbudinājuma ietekmē vai arī smagu personisku vai ģimenes apstākļu sagadīšanās dēļ. Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka pieņemot lēmumu netika ņemts vērā, ka pārkāpums izdarīts diennakts gaišajā laikā, kad uz ceļa nebija šķēršļu, kas traucētu transporta līdzekļa vadītājam reaģēt uz potenciālu bīstamību. Uz ceļa neatradušies citi satiksmes dalībnieki, kā uz to norāda VP RRP KPP PPP ??? inspektors /pers. B/ savā 2017.gada 7.decembra ziņojumā un VP RRP KPP PPP ??? jaunākais inspektors /pers. C/ savā 2017.gada 8.decembra ziņojumā, bet administratīvā pārkāpuma protokolā kā atbildību mīkstinošs apstāklis ir norādīts tikai LAPK 33.panta pirmās daļas 1.punkts. Lēmumā nav skaidri norādīti atbildību pastiprinošie lietas apstākļi. Lēmumā norādīta LAPK 33.panta otrā daļa, nesniedzot detalizētāku skaidrojumu, par atbildību pastiprinošiem apstākļiem.
4. Lēmumā Iestāde skaidrojusi, ka "LAPK 276.[1] pants nosaka gadījumus, kad iestāde vai amatpersona, kurai piešķirta noteikta kompetence pieņemt lēmumus administratīvo pārkāpumu lietās, ir tiesīga lemt par personas nosacītu daļēju atbrīvošanu no naudas soda samaksas. LAPK 276.[1] pantu var piemērot tikai sākotnējā lēmuma (soda piemērošanas) pieņemšanas brīdī." No Lēmumā paustā skaidrojuma nav skaidri saprotams, kad LAPK 276.[1] pants var tikt piemērots, vai tas piemērojams administratīvā protokola sastādīšanas brīdī, vai brīdī, kad lieta tiek izskatīta. No LAPK 276.[1] panta pirmās daļas - Lai veicinātu iestāžu un personu savstarpējo sadarbību un brīvprātīgu naudas soda izpildi, institūcija (amatpersona), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, ir tiesīga lemt par personas nosacītu daļēju atbrīvošanu no naudas soda samaksas - noprotams, ka institūcijai (amatpersonai) tiesība piemērot šo pantu ir izskatot administratīvā pārkāpuma lietu.

   Sūdzības iesniedzēja norādījusi, ka atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības, sūdzības iesniedzēja tikusi būtiski ierobežota viņas spējā apmaksāt uzlikto naudas sodu un uzturēt divus nepilngadīgus bērnus.

Tā kā lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz LAPK 289.[6] panta pirmo daļu, tiesa lietu izskata rakstveida procesā, par ko lietas dalībniekiem paziņots, iebildumi par lietas izskatīšanu rakstveida procesā nav saņemti.

Tiesa, iepazinusies ar /pers. A/ sūdzību, administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem, un Iestādes 2018.gada 18.janvāra lēmumu Nr.95, pārbaudījusi lietas materiālus, atzīst, ka sūdzība ir noraidāma.

LAPK 289.[12] panta otrā daļa noteic, ka Rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1)atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;

2)atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;

4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

LAPK 289.[12] panta pirmajā daļā norādītos apstākļus, kas viennozīmīgi ir par pamatu iestādes lēmuma atcelšanai, tiesa nekonstatē.

LAPK 289.[13] panta trešā daļa paredz, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa atbilstoši LAPK 289.[13] panta trešās daļas regulējumam atzīst, ka Iestādes lēmumā ietvertais pamatojums attiecībā uz administratīvā pārkāpuma (tā sastāva) esamību un sūdzības iesniedzējas vainu šī administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pareizs un pietiekams. Līdz ar to tiesai nav nepieciešams to pārvērtēt un vēlreiz analizēt.

Tiesa konstatē, ka lietā ir iegūti pierādījumi, ar kuriem pamatots pārsūdzētais lēmums, ka sūdzības iesniedzēja ir izdarījusi LAPK 149.[8] panta divdesmitās daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Pie /pers. A/ sūdzībā minētajiem argumentiem tiesa papildus norāda sekojošo.

Iepazīstoties ar sūdzību, tiesa konstatē, ka lietā nepastāv strīds par Iestādes lēmumā konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem. Lietā nepastāv strīds par to, ka 2017.gada 14.novembrī plkst.13:49 sūdzības iesniedzēja Rīgā, pa Vaiņodes ielu no Irbenes ielas puses Tadaiķu ielas virzienā, vadīja transportlīdzekli Ford Focus, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, ar braukšanas ātrumu 77 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 20 km/h,

ceļa zīmes "Dzīvojamā zona" darbības zonā.

Kaut arī sūdzības iesniedzēja atzīst savu vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, viņa norāda, ka Iestāde savā lēmumā, nosakot sodu, nav vērtējusi nevienu no individuālajiem apstākļiem, kas raksturo pie administratīvās atbildības saucamo personu, minimāli vērtējusi sūdzības iesniedzējas paustos lūgumus par iespējamu soda samazināšanu.

Tiesas ieskatā, pie apstākļiem, ka sūdzības iesniedzējai uzlikts LAPK 149.[8] panta divdesmitās daļas sankcijā paredzētais konstantais minimālais naudas sods 360 EUR apmērā, nav tiesiskas nepieciešamības izvērtēt atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus un uzliktā soda samērīgumu.

Tiesas ieskatā ir nepamatoti sūdzības iesniedzējas iebildumi par to, ka Iestāde savā lēmumā nav piemērojusi LAPK 276.[1] panta nosacījumus.

Atbilstoši LAPK 276.[1] panta pirmās daļas nosacījumiem, lai veicinātu iestāžu un personu savstarpējo sadarbību un brīvprātīgu naudas soda izpildi, institūcija (amatpersona), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, ir tiesīga lemt par personas nosacītu daļēju atbrīvošanu no naudas soda samaksas.

LAPK 276.[1] pantu var piemērot tikai sākotnējā lēmuma pieņemšanas (soda piemērošanas) brīdī, turklāt vienošanās slēgšana par nosacītu daļēju atbrīvošanu no naudas soda samaksas, ir iestādes vai amatpersonas tiesība, nevis pienākums. Pie administratīvās atbildības sauktajai personai nav subjektīvas tiesības to pieprasīt.

Vadoties no procesuālās ekonomijas un Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 2.oktobra sprieduma lietā Nr. SKA-378/2008 (sk. 22.punktu) norādījumiem, kur Senāts, atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām, vairākkārt savos nolēmumos ir norādījis, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet, ka tiesas pienākums ir argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem nav pienākuma detalizēti atrunāt jebkura iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa.

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka Iestādes lēmums ir atstājams negrozīts, bet sūdzības iesniedzējas sūdzība noraidāma.

Pamatojoties uz iepriekš izklāstīto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13] pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2018.gada 18.janvāra lēmumu Nr.95, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā, iesniedzot sūdzību Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā (Baložu ielā 14).

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā no 2018.gada 25.maija.

Tiesnese Dz. Zemitāne